

29 noiembrie 2013

Dj-8 nr. 537

AVIZ

asupra proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.102-XV din 13.03.2003 privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă

(nr.459 din 15.11.2013)

Examinînd proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.102-XV din 13.03.2003 privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă, înaintat cu titlu de inițiativă a unui grup de deputați în Parlament, cu adresa nr.459 din 15.11.2013, DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ, în temeiul art.54 din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr.797/1996, avizează proiectul cu următoarele observații și propuneri.

I. Observații generale.

1. Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare instituirea obligativității subiecților sectorului public cu drept de angajare a forței de muncă, de a admite studenți ai instituțiilor superioare de învățămînt la efectuarea stagiului de practică, precum și de a angaja studenți și absolvenți ai instituțiilor superioare de învățămînt în cîmpul muncii; asimilarea perioadei stagiului de practică efectuat de către studenții instituțiilor superioare de învățămînt, în entitățile din acest sector, cu *experiența în muncă*, care ar fi un avantaj la angajare, precum și la atestarea și promovarea unui angajat.

2. Semnalăm că în *Strategia națională pentru tineret pe anii 2009-2013*, aprobată prin *Legea nr.25/2009* se menționează faptul că unui absolvenți ai instituțiilor superioare de învățămînt nu-și găsesc un loc de muncă corespunzător calificării profesionale obținute din cauza că își aleg meseria sau profesia fără a ține cont de evoluția acesteia pe piața muncii și de perspectivele de angajare și prin urmare trebuie să fie extinse programe de orientare profesională și de consiliere în carieră. Avînd ca scop conștientizarea propriilor abilități în domeniul ales, astfel de programe le-ar permite tinerilor specialiști să înțeleagă mai bine situația de pe piața muncii.

Totodată, în scopul facilitării plasării în câmpul muncii a tinerilor specialiști, potrivit pct.391 din Planul de acțiuni a Guvernului pentru anii 2012-2015, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 289/2012, se prevede *“elaborarea unei propuneri de politică publică privind stimularea angajatorilor pentru încadrarea în câmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățământ, în baza analizei ex-ante a impactului politicii publice.”*

3.Semnalăm că în proiect nu se face o referire exactă: la studenții instituțiilor superioare de învățământ a căror studii au fost finanțate de la bugetul de stat sau la studenții care și-au efectuat studiile pe bază de contract. Or, *Legea nr.102-XV din 13 martie 2003* privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă, se referă expres în *art.23* la stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă doar a absolvenților instituțiilor de învățământ ale căror studii au fost finanțate de la bugetul de stat, nu și pentru cei care și-au efectuat studiile pe bază de contract, astfel: *„ Stimularea angajatorilor prevede acordarea unei sume lunare, în cuantumul unui salariu minim pe țară, pe o perioadă de 12 luni calendaristice, pentru fiecare absolvent al instituției de învățământ superior încadrat în muncă, care a fost finanțat de la bugetul de stat, cu condiția menținerii raporturilor de muncă cel puțin 3 ani. Pentru încadrarea absolvenților invalizi, suma menționată se acordă pe o perioadă de 18 luni. “*

4. Referitor la termenul *“experiență de muncă”* utilizat în textul noțiunii *“stagiul de practică”* de la *art.1 pct.1 și pct.4 (textul propus pentru alin.(3) art.21¹ din Legea nr.102/2003)*, semnalăm că dovada experienței de muncă într-o anumită meserie/profesie/specialitate este *“vechimea în muncă”*, care are la bază activități remunerate. Or, regula de aur a carierei unui tânăr specialist se construiește încă din facultate, prin implicarea încă din primul an, în orice fel de activități care au legătură cu piața muncii (angajarea în regim part-time, voluntariat, etc). Totodată, semnalăm că orice activitate de muncă remunerată, care constituie *“vechimea în muncă”* are relevanță în mai multe privințe și în mod nuanțat, nu are un caracter unic și general. dar care ne folosește la stabilirea perioadei de timp în care angajații au dreptul de a solicita plata drepturilor care li se cuvin conform contractelor individuale de muncă. indiferent de natura acestora (pe durata nedeterminată sau determinată), la determinarea sporului pentru vechime în muncă, precum și la dovedirea experienței într-o anumită meserie/profesie/specialitate. Însă, atunci când vorbim despre drepturi de asigurări sociale, semnificația uzuală a *“vechimii în muncă”* dispare, lăsând locul *“stagiului de cotizare”*, noțiune ce are o conotație preponderant financiară, care reprezintă perioadele de timp în care o persoană a cotizat (a plătit o sumă de bani) pentru a beneficia de anumite drepturi de asigurări sociale (pensii, indemnizații, etc.) Astfel, la baza *“vechimii în muncă”* stă activitatea desfășurată în cadrul unor raporturi juridice de muncă, adică în baza unui contract individual de muncă, de modul de retribuție sau de unitatea în care se prestează munca (întreprinderi sau organizații

economice ale statului, organe centrale sau locale, la persoane juridice din sectorul private sau la o persoana fizică). Totodată, activitatea desfășurată în baza unui contract civil nu dă dreptul însă decât la remunerarea pentru munca prestată, timpul lucrat astfel, nu se consideră *“vechime în muncă”*.

Prin urmare, asimilarea stagiului de practică, ce reprezintă o activitate neremunerată pentru munca prestată, cu vechimea în muncă, ce denotă o experiență de muncă remunerată într-o anumită, meserie/ profesie/specialitate, nu poate avea loc, or, indiferent de modalitatea în care este prestată munca, întotdeauna trebuie să existe o bază legală și documente justificative semnate de părțile implicate, deoarece prestarea muncii de către o persoană în afara contractelor definite de lege cu specificațiile/condițiile și procedurile de rigoare, se consideră muncă prestată *„la negru”* și se sancționează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Termenul *„stagiul de practică”* ar trebui utilizat doar în condițiile în care se respectă prevederile legale. Utilizarea acestuia în descrierea unei oferte de colaborare dintre un proaspăt absolvent și un angajator sub forma unui contract de muncă este una eronată. Motivul nu este lipsa contractului-cadru, ci faptul că *„stagiul de practică”*, așa cum este prevăzut de lege, se efectuează în vederea defînitivării studiilor.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă.

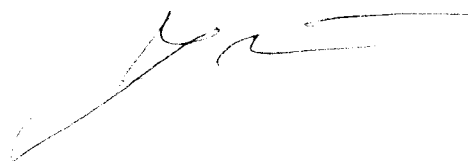
1. La *art.1, partea dispozitivă*, pentru respectarea caracterului unitar în redactarea actelor legislative, cuvintele *“și completările”* urmează a fi eliminate.

2. La *art.1, pct.1*, semnalăm că termenul *“autoritate publică”* și definiția acestuia urmează a fi eliminate din proiect, deoarece este identic cu același termen și definiția lui cu cel din *art.2* din Legea nr.793/2000, care prevede:

“autoritate publică – orice structură organizatorică sau organ, instituite prin lege sau printr-un act administrativ normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public. Sînt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele de drept privat care exercită atribuții de putere publică sau utilizează domeniul public, fiind împuternicite prin lege să presteze un serviciu de interes public, inclusiv persoanele care prestează servicii notariale.”

3. La *art.1, pct.2*, sugerăm revizuirea textului propus pentru *art.15 lit.c)*, din Legea nr.102/2003 și reformularea acestuia conform cerințelor tehnicii legislative.

Ion Creangă
Șef Direcție

Ex: L.Sirețanu